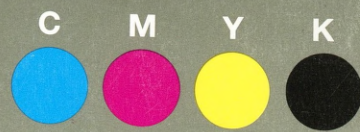

Grey Scale #13

DANES-PICTA.COM

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

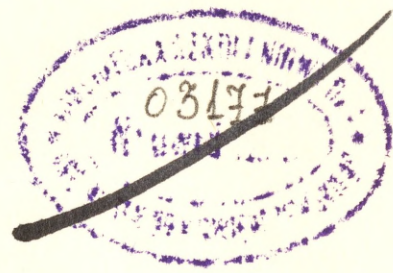
308

JAWNE

~~SECRET~~
~~SECRET~~
~~SECRET~~

Egz.nr 4.

366/013

KONCEPCJA ORGANIZACJI I FUNKCJONOWANIA
ZAPASOWEGO STANOWISKA DOWODZENIA

BIBLIOTEKA NAUKOWA ASP
Archiwum Dzienników Zbiorów Specjalnych

Nr ewid. _____

~~41908~~

W

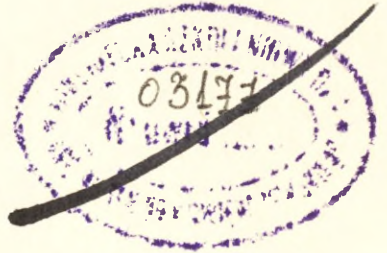
JAWNE

~~SECRET~~

~~SECRET~~

Egz.nr .1.

366/013

KONCEPCJA ORGANIZACJI I FUNKCJONOWANIA
ZAPASOWEGO STANOWISKA DOWODZENIA

BIBLIOTEKA NAUKOWA ASP
Archiwum Biura zbiorów Specjalnych

Nr ewid. _____

41908

M

JAWNE

~~SECRET~~
~~SECRET~~

~~SECRET~~

Egz.nr 4..

PRZEKLASYFIKOWANO
Protokół Nr 12657

KONCEPCJA ORGANIZACJI I FUNKCJONOWANIA
ZAPASOWEGO STANOWISKA DOWODZENIA

BIBLIOTEKA NAUKOWA ASG WP
Archiwum Działu Zbiorów Specjalnych

Nr ewid. ~~_____~~

41908

Opracował:

płk doc. dr Bogusław BIDZIŃSKI

płk dr Sylwester PIOTROWSKI

Wprowadzenie do wyposażenia wojsk broni raketowo-jądrowej, ciągle i wielokrotny wzrost zasięgu, siły rażenia i skuteczności tej broni jak i konwencjonalnych środków walki, a w szczególności różnorodnych pocisków kierowanych, artylerii i lotnictwa, w tym śmigłowców szturmowych uzbrojonych w kierowane pociski i różnego rodzaju bomby, stwarzają wprost nieograniczoną możliwość nie tylko obezwładnienia lecz także zniszczenia wykrytych punktów dowodzenia. O ile do tego uwzględnimy fakt, że współczesne środki rozpoznania, szczególnie radioelektronicznego pozwalają wykryć niemal 100% punktów dowodzenia i około 70-80% pojedynczych środków, kierunków i sieci radiowych, w czasie nieprzekraczającym 2-3 godziny od momentu rozpoczęcia pracy organów dowodzenia,^{1/} to nie popełnimy błędu formułując twierdzenie, że potencjalny przeciwnik posiada możliwości wykrycia, umiejscowienia i zniszczenia lub obezwładnienia każdego pracującego punktu dowodzenia w stosunkowo krótkim czasie, zarówno w działaniach z użyciem jak i bez stosowania broni jądrowej. Uwzględniając wagę i znaczenie punktów dowodzenia, głównie stanowiska dowodzenia w działaniach bojowych, należy liczyć się z tym, że każdy z nich stanowi opłacalny cel do zniszczenia i to w pierwszej kolejności zarówno uderzeniem jądrowym jak i za pomocą środków konwencjonalnych.

Uwzględniając obecnie obowiązujące /regulaminowe/ zasady organizacji, wyposażenia i funkcjonowania stanowisk dowodzenia, nie trudno wykazać, co również potwierdzają doświadczenia z ćwiczeń z wojskami i sztabami, że zniszczenie stanowiska

1/ Dane z doświadczeń podczas ćwiczeń z wojskami Śląskiego i Pomorskiego Okręgu Wojskowego, prowadzonych w latach 1976-1978x.

dowodzenia na szczeblach operacyjnych, powoduje dezorganizację i wydatne obniżenie sprawności dowodzenia, a na szczeblach taktycznych naruszenie ciągłości dowodzenia w stosunkowo długim przedziale czasu. Spowodowane jest to głównie tym, że organizowane obecnie inne punkty dowodzenia ze względu na ilościowy, a w szczególności "jakościowy" skład stanu osobowego i wyposażenia nie są w stanie zapewnić bezkolizyjnego przejęcia i sprawnego dowodzenia. Przejmowanie ~~stanowiska~~ dowodzenia przez stanowisko dowodzenia niższego szczebla dowodzenia lub przez grupę operacyjną szczebla nadrzędnego, jak dowodzą tego doświadczenia ćwiczeń, także nie zapewnia wymaganej ciągłości i sprawności dowodzenia. Spowodowane jest to głównie trudnościami w posiadaniu aktualnych danych decyzyjnych i sytuacyjnych w związkach /oddziałach/, nad którymi powinny one przejąć dowodzenia, stosunkowo długim czasem potrzebnym na włączenie się do systemu dowodzenia, a także nieposiadaniem przez te organa odpowiednich środków łączności, zapewniających utrzymanie ciągłości dowodzenia.

Uwzględniając powyższe wymogi przyszłego pola walki należy stwierdzić, że dyktują one potrzebę organizowania zapasowego stanowiska dowodzenia od szczebla dywizji wzwyż w każdym rodzaju działań bojowych.

Organizowane i funkcjonujące zgodnie z obowiązującymi zasadami wysunięte stanowisko dowodzenia nie zapewnia także wymaganej żywotności i sprawności dowodzenia. Spowodowane jest to głównie następującymi przyczynami:

- nieprzystosowaniem wysuniętego stanowiska dowodzenia do wykonywania zasadniczej funkcji i zadania, a mianowicie bezkolizyjnego przejęcia i zapewnienia sprawnego dowodzenia wojskami frontu /armii, dywizji/ w wypadku zniszczenia lub

silnego obez władnienia stanowiska dowodzenia;

- nadmierną ociążalnością i małą ruchliwością oraz małą odpornością na uderzenia przeciwnika. Spowodowaną głównie nadmiernie rozbudowanym stanem pododdziałów zabezpieczenia i obsługi wysuniętego stanowiska dowodzenia, wyposażeniem go w autobusy sztabowe i urządzenia transportowe, duże i mało ruchliwe środki łączności, mało odporne na oddziaływanie przeciwnika;

- włączanie^m/wysuniętego stanowiska dowodzenia do dowodzenia równoległe ze stanowiskiem dowodzenia /głównie pracą środków radiowych i radioliniowych na nadawanie/, co stwarza przeciwnikowi dogodne warunki do jego rozpoznania i zniszczenia;

- stosunkowo niewielką zdolnością do natychmiastowego i bezkolizyjnego przejęcia oraz zapewnienia sprawnego dowodzenia wojskami, w wypadku zniszczenia stanowiska dowodzenia co uwarunkowane jest głównie tym, że organizuje się je najczęściej z doraźnie i przypadkowo dobranych oraz słabiej wyszkolonych oficerów oraz wyposaża w mniej sprawne techniczne środki dowodzenia.

Z analizy wymogów przyszłych działań bojowych oraz ujemnych stron funkcjonowania wysuniętego stanowiska dowodzenia wynika konieczność organizowania od szczebla dywizji wzwyż zapasowego stanowiska dowodzenia zdolnego do zapewnienia bezkolizyjnego przejęcia oraz sprawnego i ciągłego dowodzenia wojskami w wypadku zniszczenia stanowiska dowodzenia.

Zapasowe stanowisko dowodzenia frontu /armii/i dywizji/ przeznaczone jest przede wszystkim do bezkolizyjnego przejęcia i zapewnienia sprawnego oraz ciągłego dowodzenia wojskami w wypadku niemożliwości realizacji tej funkcji ze stanowiska dowodzenia. Może to mieć miejsce w wypadku zniszczenia lub

obezwładnienia stanowiska dowodzenia względnie silnego i ciągłego zakłócania radioelektronicznego przez przeciwnika znajdujących się na nim technicznych środków łączności, utraty przez nie łączności z wojskami itp.

Zapasowe stanowisko dowodzenia do momentu przejęcia dowodzenia działa w sposób skryty. Skryte działanie zapasowego stanowiska dowodzenia osiągnie się głównie poprzez: nie włączanie żadnych środków radiowych, radioliniowych i radioelektronicznych na nadawanie do czasu przejęcia dowodzenia, ograniczanie jego składu i wyposażenia do niezbędnego minimum oraz rozmieszczenie w rejonie znanym jedynie ściśle ograniczonej liczbie osób. Poza tym zabezpieczenie zapasowego stanowiska dowodzenia polega na realizacji wszystkich przedsięwzięć zgodnie z zasadami obowiązującymi w działalności pozostałych punktów dowodzenia.

Zapasowe stanowisko dowodzenia do momentu przejęcia dowodzenia powinno realizować następujące zadania: zbierać i opracowywać aktualne informacje o sytuacji; zbierać i utrzymywać informacje dotyczące aktualnej decyzji dowódcy oraz decyzji bezpośrednio podległych jemu dowódców; współuczestniczyć w opracowywaniu decyzji dowódcy na całą operację i na każdy dzień /etap/ operacji /walki/ i innych niezbędnych planów oraz opracowywać i posiadać drugi egzemplarz tych dokumentów; prowadzić mapę sytuacyjną i niezbędne mapy robocze do ciągłej oceny sytuacji i natychmiastowego przejęcia dowodzenia. Ponadto powinno ono utrzymywać ciągłą łączność "na odbiór" ze stanowiskiem dowodzenia i kwatermistrzowskim stanowiskiem dowodzenia oraz stanowiskami dowodzenia podległych związków operacyjnych /związków taktycznych, oddziałów/, stanowiskiem dowodzenia armii lotniczej /centrum dowodzenia bojowego armii lotniczej

ośrodkiem kierowania OPL /punktem kierowania OPL dywizji/
i ośrodkiem kierowania walką radioelektroniczną /punktem
kierowania walką radioelektroniczną dywizji - jeżeli taki
będzie organizowany/, a także z sąsiadami i wojskami współ-
działającymi.

Na polecenie dowódcy lub szefa sztabu obsada zapasowego
stanowiska dowodzenia opracowuje i składa meldunki oraz spra-
wozдание o sytuacji wojsk, przekazuje zadanie bojowe i inne
informacje podległym związkom operacyjnym /związkom taktycz-
nym, oddziałom/, wykorzystując do realizacji tych zadań
wyłącznie oficerów i środki ruchome.

Z momentem zniszczenia stanowiska dowodzenia lub na roz-
kaz dowódcy /szefa sztabu/ zapasowe stanowisko dowodzenia
przejmuje i zapewnia sprawne oraz ciągle dowodzenie wojskami,
meldując o tym przełożonemu oraz informuje podwładnych, sąsia-
dów i sztaby wojsk współdziałających.

W przypadku przybycia na zapasowe stanowisko dowodzenia
dowódcy z niezbędnymi oficerami i środkami dowodzenia może
ono być przekształcone w stanowisko dowodzenia.

Uwzględniając doświadczenia z ćwiczeń przeznaczenie,
funkcje i zakres zadań zapasowego stanowiska dowodzenia pro-
ponuje się następujący jego skład osobowy i wyposażenie
w techniczne środki dowodzenia.

Na szczeblu frontu: obsada 30-34 oficerów, 19-20 pojazdów
mechanicznych i 3 śmigłowce; oddziały łączności i zabezpiecze-
nia; około 250-260 osób i 60-65 pojazdów mechanicznych.
W stosunku do dotychczasowej liczby ludzi i pojazdów mecha-
nicznych zabezpieczających pracę na wysuniętym stanowisku
dowodzenia frontu proponowany stan jest mniejszy o około

210-220 osób i około 75 pojazdów mechanicznych.

Skład zapasowego stanowiska dowodzenia frontu zazwyczaj będzie następujący: zastępca dowódcy frontu ds. liniowych, zastępca szefa sztabu frontu ds. operacyjnych, 9-10 oficerów z zarządu operacyjnego, 3-4 oficerów z zarządu rozpoznawczego, 3 oficerów z szefostwa wojsk łączności, 3 oficerów z szefostwa WRiArt, 1 oficer z szefostwa wojsk OPL, 2 oficerów z szefostwa wojsk inżynieryjnych, 1-2 oficerów z szefostwa wojsk chemicznych, 2-3 oficerów z zarządu politycznego, 2 oficerów ze służb technicznych i 2 oficerów z kwatermistrzostwa.

Szczegółowe rozliczenie wyposażenia zapasowego stanowiska dowodzenia frontu zestawiono w załączniku.

Na szczeblu armii: obsada 22-27 oficerów, 12-13 pojazdów mechanicznych i 3 śmigłowce; pododdziały łączności i zabezpieczenia oraz środki zabezpieczenia około 150 osób i 35-40 pojazdów mechanicznych. W stosunku do dotychczasowej liczby ludzi i pojazdów mechanicznych stanowiących obsadę i wyposażenie wysuniętego stanowiska dowodzenia armii proponowany stan jest mniejszy o 3-7 oficerów, około 100 osób z pododdziałów łączności i zabezpieczenia oraz 3-4 radiostacji średniej mocy i około 30 pojazdów mechanicznych.

Skład osobowy zapasowego stanowiska dowodzenia armii może być następujący: zastępca dowódcy armii ds. liniowych; zastępca szefa sztabu armii ds. operacyjnych, 3-4 oficerów z oddzia-
(operacyjnego, 2-3 oficerów z oddziału)
łu rozpoznawczego, 2 oficerów z szefostwa wojsk łączności, 2-3 oficerów z szefostwa WRiA, 2 oficerów z szefostwa wojsk inżynieryjnych, 2 oficerów z szefostwa wojsk chemicznych, 1 oficer z szefostwa wojsk OPL, 1-2 oficerów z zarządu politycznego, 2 oficerów z służb technicznych i 2-3 oficerów

z kwatermistrzostwa.

Szczegółowe rozliczenie wyposażenia zapasowego stanowiska dowodzenia armii zestawiono w załączniku.

Na szczeblu dywizji: obsada 5 oficerów /zastępca dowódcy dywizji ds. liniowych, oficer z wydziału operacyjnego, oficer z wydziału rozpoznawczego, oficer z wydziału łączności, oficer od szefa artylerii dywizji/ wyposażona w 1-2 wozy dowodzenia, radiostację średniej mocy, samochód osobowo-terenowy i śmigłowiec. Pracę zapasowego stanowiska dowodzenia na tym szczeblu może zabezpieczać drużyna ochrony i obsługi na transporterze opancerzonym lub BWP.

Zapasowe stanowisko dowodzenia należy rozmieszczać w takiej odległości od pozostałych punktów dowodzenia, która uniemożliwia jednoczesne ich zniszczenie jednym uderzeniem jądrowym. Na szczeblach operacyjnych - uderzeniem dużej mocy, to jest nie bliżej jak 10-15 km; na szczeblu dywizji uderzeniem jądrowym średniej mocy, czyli nie bliżej jak 5 km. Zapasowe stanowisko dowodzenia należy rozmieszczać w takim rejonie, który zapewni przejęcia dowodzenia wojskami w dowolnym czasie, a także utrzymanie trwałej łączności z przełożonym, podwładnymi i pozostałymi punktami dowodzenia oraz maskowanie i dogodne warunki pracy. Należy dążyć do rozmieszczenia zapasowego stanowiska dowodzenia we wsiach, niedużych osiedlach i na skrajach miast o murowanej zabudowie oraz w zagajnikach, jarach i wąwozach.

Z uwagi na to, że zasadnicze miejsca pracy na zapasowym stanowisku dowodzenia znajdują się w wozach dowodzenia, a także budynkach, schronach i okopach, celowym jest wyposażać go w wynośny sprzęt łączności i sztabowo-biurowy.

Zapasowe stanowisko dowodzenia może być uruchomione i może przejąć dowodzenie wojskami w wypadku zniszczenia /silnego obezwładnienia/ stanowiska dowodzenia lub na rozkaz dowódcy, względnie frontu /armii, dywizji/.

Dla zapewnienia sprawnego przejęcia dowodzenia wojskami i skutecznego nimi dowodzenia na zapasowym stanowisku dowodzenia frontu i armii powinny znajdować się następujące dokumenty bojowe: mapa z decyzją dowódcy frontu /armii/ wraz z legendą na operację a następnie - na poszczególne dni; plan pierwszego uderzenia jądrowego z grafikiem wykonania uderzenia jądrowego /tylko na zapasowym stanowisku dowodzenia frontu/, a na zapasowym stanowisku dowodzenia armii - plan udziału w pierwszym uderzeniu jądrowym frontu; plan przegrupowania i operacyjnego rozwinięcia wojsk. Ponadto na zapasowym stanowisku dowodzenia frontu i armii powinny być następujące plany: rozpoznania, łączności, użycia WRiA i obrony przeciwlotniczej. Plany te z zasady opracowuje się na mapach roboczych oficerów wchodzących w skład zapasowego stanowiska dowodzenia i reprezentujących poszczególne zarządy /oddziały/ sztabu oraz szefostwa rodzajów wojsk i służb. Natomiast na zapasowym stanowisku dowodzenia dywizji powinny być takie dokumenty bojowe jak: mapa robocza z decyzją dowódcy dywizji wraz z legendą oraz plan rozpoznania, łączności, użycia dywizjonu rakiet taktycznych i artylerii. Niezbędne dane dotyczące zabezpieczenia działań bojowych i obrony przeciwlotniczej rysuje się na mapie z decyzją dowódcy. Dokumenty te na szczeblu dywizji z zasady powinny być opracowywane na mapach roboczych oficerów znajdujących się na zapasowym stanowisku dowodzenia. Dokumenty te opracowują oficerowie z obsady zapasowego stanowiska dowodzenia, względnie ci oficerowie obsady

stanowiska dowodzenia, którzy przewidziani są do zamiany oficerów pracujących na zapasowym stanowisku dowodzenia.

W przypadku gdy na zapasowe stanowisko dowodzenia przybędzie dowódca frontu /armii, dywizji/ wraz z grupą operacyjną i z niego będzie realizowane dowodzenie, wówczas dotychczasowe stanowisko dowodzenia spełnia funkcję zapasowego stanowiska dowodzenia.

W przypadku zniszczenia /obezwładnienia/ stanowiska dowodzenia i przejęcia dowodzenia przez zapasowe stanowisko dowodzenia, wówczas zachodzi konieczność wzmocnienia go stanem osobowym i technicznymi środkami dowodzenia. Do wzmocnienia zapasowego stanowiska dowodzenia frontu /armii, dywizji/ można wykorzystać stan osobowy i techniczne środki dowodzenia z obezwładnionego stanowiska dowodzenia oraz kwatermistrzowskiego stanowiska dowodzenia, punktów dowodzenia wojsk podległych, punktów dowodzenia przełożonego, a także ze stanu zapasowych dowództw i rezerwy sił i środków.

Na szczeblu frontu i armii można wykorzystać ponadto jedno położenie ośrodka kierowania OPL i wydzielone siły i środki z dowództwa armii lotniczej. Sposób i kolejność uzupełniania zapasowego stanowiska dowodzenia powinny być zawczasu przewidziane i zaplanowane.

W celu zapewnienia dowódcy frontu /armii, dywizji/ bezpośredniego wpływu na przebieg walki ze stanowiska dowodzenia wydziela się wysunięty punkt dowodzenia oraz wykorzystuje powietrzny element dowodzenia. Wysunięty punkt dowodzenia może być organizowany w każdym rodzaju działań bojowych, a także podczas przegrupowania wojsk. Podobnie można wykorzystywać powietrzny element dowodzenia.

Wysunięty punkt dowodzenia może być zorganizowany na

wozach dowodzenia albo w okopach, schronach lub w budynku. Jako powietrzne elementy dowodzenia wykorzystuje się najczęściej śmigłowice wyposażony w odpowiednie techniczne środki łączności, a na szczyblu frontu może być to także samolot.

Skład osobowy wysuniętego punktu dowodzenia i powietrznego elementu dowodzenia jest zmienny i zależy od decyzji dowódcy, konkretnej sytuacji, charakteru wykonywanego zadania oraz pojemności środka transportowego lub aparatu latającego.

W skład wysuniętego punktu dowodzenia zazwyczaj wchodzi dowódca frontu /armii, dywizji/, 1-3 oficerów z zarządu /oddziału, wydziału/ operacyjnego, 1-2 oficerów z zarządu /oddziału, wydziału/ rozpoznawczego, szef wojsk rakietowych i artylerii /szef artylerii/ wraz z niezbędnymi technicznymi środkami łączności, a także w miarę potrzeb inni oficerowie. Skład powietrznego elementu dowodzenia zazwyczaj będzie mniejszy niż wysuniętego punktu dowodzenia z uwagi na ograniczoną pojemność aparatu latającego. Obsadę wysuniętego punktu dowodzenia i powietrznego elementu dowodzenia należy organizować zawczasu.

Wysunięty punkt dowodzenia i powietrzny element dowodzenia należy wyposażać w niezbędne dokumenty ^(środki łączności) zapewniające dowodzenie wojskami oraz ~~zapewniać jeszcze~~ trwałą łączność ze stanowiskiem dowodzenia, punktami dowodzenia wojsk podległych i z przełożonym.

Wysunięty punkt dowodzenia i powietrzny element dowodzenia wykorzystuje się w krótkim, ściśle określonym czasie, gdy wymaga tego sytuacja bojowa. Po wykonaniu zadania obsada wysuniętego punktu dowodzenia /powietrznego elementu dowodzenia/ wraca na stanowisko dowodzenia.

Szczegółowe rozliczenie wyposażenia
zapasowego stanowiska dowodzenia frontu i armii

Wyszczególnienie		Zapasowe stanowisko dowodzenia		
		frontu	armii	
1		2	3	
Środki transportowe	Wozy dowodzenia R-3z	6	6	
	Autobusy sztabowe AS-250	2	-	
	Autobusy sztabowe AS-2 ¹ / ₁	5	2 - 3	
	Samochody osobowo-terenowe	3 - 4	2 - 3	
	Samochody osobowe	1	-	
	Ciężarowe samochody specjalne	2	1	
	Śmigłowce ² / ₁	3	3	
Razem samochodów		13-14	5 - 7	
Łączności, zabezpieczenia i środki zabezpieczenia	Węzeł łączności	Stan osobowy	około 150	około 80
		Radiostacje średniej mocy	9	4
		Stacje radioliniowe	5	3
		ARO	1	-
		ASZ	2	-
		ATfTI	1	-
		ATfT	-	1
		ATgS	1	1
		CTf	1	1
		CTg	1	-
		Aparatownie dalekopisowe	1	-
		AŁD-3	2	2
		PWPP	1	1
		AUSZ	1	1
	Samochody osobowo-terenowe	5	3	
	Samochody ciężarowe	10	6	
	Transportery opancerzone	1	1	
	Klucz śmigłowców	- stan osobowy	17	17
		- śmigłowce	3	3
		- pojazdy mechaniczne	3	3
SOAS	- stan osobowy	1	1	
	- pojazdy mechaniczne	1	1	
Komenda ZSD	- stan osobowy	2	1	
	- pojazdy mechaniczne	1	1	
Kancelaria tajna	- stan osobowy	1	1	
	- pojazdy mechaniczne	1	1	

	1	2	3
Oddziały /pododdziały/ Pododdział ochrony i obsługi	Kompania ochrony i regulacji ruchu - stan osobowy - pojazdy mechanicz.	47 8	22 3
	Pododdziały gospodarczy - stan osobowy - pojazdy mechanicz.	20-25 8-10	14-15 5
	Drużyna sztabowa - stan osobowy	10-12	6-8
	Hotel - namioty	2	1
	Kasyno - namioty	2	2
	- namiot odpraw	1	1
Razem	- stan osobowy - pojazdy mechaniczne	250-260 60-65	około 150 35-40

1/ Wozy dowodzenia R-3z i autobusy sztabowe As-250 i AS-2 przewiduje się do czasu wprowadzenia do wyposażenia organów dowodzenia odpowiednio przystosowanych dla potrzeb dowodzenia na szczeblach operacyjnych wozów dowódczo-sztabowych.

2/ W tym jeden jako powietrzny element dowodzenia.

.....

.....

Wydrukowano w 5 egz.

Egz.nr 1-5 - Bibl.OZS

Wyk.płk.Bidziński, /tel.50354/

płk Piotrowski/tel. 50059/

Druk B.K.

Nr ks.masz. 016/416

BIBLIOTEKA NAUKOWA ASG WY
Archiwum Działu Zbiarów Specjalnych

Nr ewid.

~~80514~~
8051908

W. O. 264/km
Polno